

Příběh obyčejného člověka

Byl slunečný den, na obloze ani mráčku. Panu knězi přišla návštěva. Byl to nastávající kněz, který ho měl vystřídat ve službě v Lidicích. Přišel mu oznámit, že ještě není připraven na převzetí kněžské služby. Josef jeho žádosti vyhověl a termín odchodu posunul. Večer na bohoslužbě oznámil tu zprávu lidem.

Den jako každý jiný, většina lidických mužů odjíždí do práce na Kladno a pro ženy začíná obyčejný den. Josef Štemberka dosloužil ranní mši a připravuje si věci na pobyt v lázních, do kterých odjíždí na zotavenou. Jeho hospodyně mu přináší božíhodový zářivě bílý oblek. Rozloučí se s vesnicí, krajinou a lidmi, kde prožil většinu svého života. K večeru se domů začínají vracet muži z práce. Nic netušíce jdou spát.

Na hodinách odbila jedna po půlnoci. Vesnice je obklíčena gestapem, čeká se na rozednění. První zakokrhání kohouta, akce začíná. Je slyšet střelba. Někdo bouchá na dveře fary. Hospodyně otvírá. Dovnitř vtrhne gestapo. Štemberka oblečeného do bílého obleku vede do Horákovy stodoly. Malý svým vzrůstem, velký svým hrdým postojem, jako Kristus nesoucí svůj kříž. Poslední hodiny života tráví modlením a žehnáním lidickým mužům. Vrata se otvírají. Podle slunce Josef usuzuje, že je poledne. Gestapo, černá orlice, ve svém zlověstném řádění hledá přímluvu u Boha a nabízí Josefovi volnou cestu k odchodu. Josef odmítá opustit své.

Všichni ke zdi! Padnou výstřely. Muži jeden po druhém padají bezvládně k zemi. Mezi posledními i Josef.

Tisková zpráva:

Praha, 28. 10. 1992

Za oddanost svému lidu udělil prezident republiky Václav Havel Řád Tomáše Garrigua Masaryka in memoriam lidickému knězi Josefu Štemberkovi.

O dvacet dva let později

Praha, 28. 10. 2014

Prezident Miloš Zeman předal poslednímu lidickému knězi Josefu Štemberkovi medaili Za zásluhy in memoriam s dovětkem:

„Byl to obyčejný člověk, který udělal, co musel!“

Tereza Jedličková, IX. tř. , 2014/15

